Σωρευτικά ήρθαν κάποια γεγονότα, μερικές ειδήσεις που μας δίνουν ένα μέτρο του τι συμβαίνει στην πανίσχυρη, παγκόσμια βιομηχανία του αθλητικού θεάματος. Μοιραία, εξάγονται και κάποια συμπεράσματα. Το θέαμα υπερισχύει του αθλητισμού. Και ο αρχιερέας του θεάματος, δεν είναι, παρά η τηλεόραση.

Ιδού, μερικά παραδείγματα:

Στον τελικό του final four της φετινής Eurolegue, που διεξήχθη στην Κωνσταντινούπολη, αγωνίστηκαν μια Ελληνική ομάδα, ο Ολυμπιακός Πειραιώς και μία Τουρκική, η Φενέρμπαχτσε. Ο Έλληνας προπονητής της ομάδας του Πειραιά, κατέβασε την πρώτη

πεντάδα με τέσσερις Έλληνες. Ο Σέρβος προπονητής της Τουρκικής ομάδας παρέταξε στο παρκέ πέντε παίκτες εκ των οποίων κανείς δεν ήταν Τούρκος. Τον Ευρωπαϊκό τίτλο κατέκτησε η «Τουρκική» Φενέρμπαχτσε, ή ο κήπος του φάρου, όπως ερμηνεύεται στην ελληνική γλώσσα, η ονοματοδοσία της. Μικρό το συμβάν, αν θυμηθούμε, ότι η Μακάμπι του Τελ Αβίβ, έχει κατακτήσει το Ευρωπαϊκό τρόπαιο μισή ντουζίνα φορές. Την τελευταία, μέχρι στιγμής, το 2014, με μερικούς αμερικανούς και έναν Έλληνα στη σύνθεσή της. Συμπέρασμα: Τσάμπα τα μαθήματα γεωγραφίας που κάναμε.

Ο Ρίο Φέρνιναντ, σκληροτράχηλος πρώην αμυντικός της United, έκανε μια πολύ ενδιαφέρουσα και κυρίως εύστοχη παρατήρηση για την συμπεριφορά του Σέρχιο Ράμος στον τελικό του Κάρντιφ, τονίζοντας τα υποκριτικά ταλέντα του Ισπανού ποδοσφαιριστή, ο οποίος εκβίασε την αποβολή του Κουαδράδο της Juve, παρασύροντας διαιτητή και επόπτη σε λάθος απόφαση. Το σημείο κριτικής έχει να κάνει με το ανήθικο της υπόθεσης, ειδικά στην εποχή μας, όπου οι απανταχού παρούσες κάμερες και μάλιστα υπερυψηλής ευκρίνειας και υπεραργής κίνησης, γελοιοποιούν τον πρωταγωνιστή του θεάτρου. Για τον τελικού του Ch. L. που διεξήχθη στο Κάρντιφ, ας καταχωρηθεί ότι διεξήχθη χωρίς ποτέ παίκτες και θεατές να αντικρίσουν τον Ουαλικό ουρανό. Ήταν η πρώτη φορά που διεξήχθη σε κλειστό

γήπεδο.

Συμπέρασμα: Είναι το σημείο όπου το fair play, αναδεικνύεται λιγότερο σημαντικό από το οποιοδήποτε τρόπαιο και η πιο λαμπερή διάκριση δεν είναι η αξιοπρέπεια. Ας μην λησμονούμε ότι τέτοιου επιπέδου αθλητές λειτουργούν και ως πρότυπα. Και να ήμαστε σίγουροι ότι αν δεν υπήρχε στο βάθος το χρώμα του πολλού χρήματος τα πράγματα θα ήταν σαφώς πιο ομαλά και ανθρώπινα. Δεν ενοχοποιώ τα χρήματα ή το παιχνίδι της οικονομίας. Στοχεύω στον ανέτοιμο να διαχειριστεί την δημοσιότητα αθλητή και στην απληστία του για ακόμα περισσότερο χρήμα και διακρίσεις, για τα οποία, είναι έτοιμος, να θυσιάσει την εντιμότητα.

Για να καταλάβουμε και την έννοια του ποδοσφαιρικού φανατισμού μετά την λήξη του τελικού και την ήττα της Juve, εκεί στο νότο, στην πρωτεύουσα της Καμπανίας, την Νάπολι το γιόρτασαν, εμφανώς και επιδεικτικώς.

Να έρθουμε και στο αναιτίως(;) περιφρονητικό σχόλιο του L. Hamilton για το επίπεδο των οδηγών στη σειρά Indy, όπου Βραζιλιάνος ο Tony Kanaan μοιραία σχολίασε, πως ο Βρετανός οδηγός σε ένα πρωτάθλημα με δύο μονοθέσια ήρθε δεύτερος, εννοώντας την τεχνική υπεροχή της Merc και τον τίτλο που πήρε πέρσι ο αποχωρήσας Nico Rosberg.

Και για να μείνουμε στα μηχανοκίνητα, και την ενοχλητικά πατριαρχική παρουσία της τηλεόρασης, στο παγκόσμιο πρωτάθλημα ράλυ, το οποίο άλλαξε μορφή και χαρακτήρα (και) για χάρη της. Σαν να μην αρκούν οι συνεντεύξεις που δίνουν πριν τον αγώνα, μετά το αγώνα, για τους χορηγούς, για τα κανάλια, αλλά είναι και υποχρεωμένοι στο τέλος κάθε ειδικής διαδρομής να τους περιμένει, όλους τους πρωταγωνιστές, ένα μικρόφωνο, μια κάμερα και ένα αδιάκριτο χέρι που ανοίγει την πόρτα του οδηγού απαιτώντας δηλώσεις.

FxPro
NOKIA
2011
FxPro
NOKIA